

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119376728
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6119376728.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci žalobcu: VaM AUTOCOLOR s.r.o., so sídlom 023 12 Svrčinovec 940, IČO: 47 188 481, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice - Staré mesto, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816/23, Bratislava, IČO: 005 854 40, právne zastúpený: JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 379 284 22, o zaplatenie 241,15 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 241,15 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 241,15 eur od 22.9.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 18.9.2019 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu podľa Zák. č. 307/2016 Z.z., ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 241,15 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 241,15 € od 22.9.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodňoval tým, že dňa 24.7.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Octavia EČV O. U., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému T.N. U., bytom K. XXX/XX, Č.. Škoda bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla Škoda Octavia EČV O. XXX U. si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise žalobcu. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 2.281,19 €. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. XXXXXXXX. Poškodenému bolo oznámením o poistnom plnení zo dňa 7.9.2018 žalovaným oznámené, že dňa 6.9.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla predstavuje sumu 2.281,19 €, suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 2.040,04 €, celkovo nepriznaná suma je vo výške 241,15 €. Táto nepriznaná suma vo výške 241,15 € bola poškodeným postúpená na žalobcu a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17.9.2018. Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o vybavení poistnej udalosti uviedol nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má žalobca. Žalobca poukázal na ust. § 15 Zák. č. 381/2001 Z.z., § 442 a ods. 1 Obč. zák. Žalobca poukázal na to, že skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca na zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Žalovaný je povinný uhradiť

skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodovej udalosti. Žalobca žiada iba zaplatiť za vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal a relevantne odôvodnil. Zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému kráteniu nároku za náklady na cenu práce. Žalobca pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval v súlade s technologickými normami udávanými výrobcami vozidiel, pričom všetky opravy smerovali k odstráneniu škôd vzniknutých v dôsledku škodovej udalosti, preto považuje za nedôvodné krátenie poistného plnenia žalovaným za cenu práce. Žalobca si fakturoval za 1NH práce cenu 205€ bez DPH, resp. 30,-€ s DPH. Takto žalobcom určenú sumu žalovaný nepriznal v plnej výške. Takto určená suma žalobcom je v porovnaní s inými servismi v regióne výhodnejšia, resp. porovnateľná. Pre porovnanie uviedol cenníky mechanických a lakovacích prác v danom regióne, pre daný typ MV od spoločností IMPA Žilina, s.r.o, REEM, s.r.o Žilina, Automobilové opravovne MV SR. Žalovaný priznal cenu práce za NH iba max do výšky 16,67€ bez DPH. Takto určená suma je svojvôľou žalovaného pri určení NH za cenu práce. Žalovaný rozlišuje autoservisy na autorizované a neautorizované. Kráti poistné plnenie z dôvodu, že opravu poškodeného MV vykonal neautorizovaný servis. Takéto rozlišovanie servisov nemá oporu v zákone ani v európskej legislatíve. Podľa platnej slovenskej právnej úpravy nie je stanovené, že poškodený si musí dať opraviť svoje poškodené motorové vozidlo v autorizovanom servise, naopak poškodený je oprávnený rozhodnúť sa, v akom servise si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Nie je možné akceptovať taký postup, v zmysle ktorého by bol poškodený nútený poisťovňou (žalovaným) opraviť si svoje vozidlo a navyše v servise, ktorý určí poisťovňa. Žalovaný uvádza, že výšku nároku vypočítal na základe kalkulácie nákladov na opravu pre neautorizovaný servis, ktorá bola vypracovaná podľa zápisu z obhliadky. Nepredložil ani len kalkuláciu na základe ktorej vypočítal výšku nákladov na opravu poškodeného MV. Krátenie poistného plnenia nie je preukázateľne odôvodnené. Ďalej uvádza, že na základe obhliadky po oprave z kalkulácie vylúčená plynová vzpera a kryt zadnej kapoty, nakoľko tieto neboli menené. Zadná kapota bola menená, čoho dôkazom je fa XXXXXXX. Žalovaný krátil poistné plnenie vo výške 241,15€ a náklady na výmenu zadnej kapoty boli vo výške 452,25€ bez DPH. Oznámenie je nezrozumiteľné. Vo faktúre sú uvedené náklady na opravu a výmenu plynovej vzpery účtovaná nebola. Ak nebola menená a nebola jej výmena zahrnutá do faktúry, tak nemôže byť vylúčená z nákladov na opravu. Nemôže byť dôvodom pre krátenie poistného plnenia, keď žalobca nežiada o jej úhradu, keď nie je potrebné ju hradiť. Žalobca žiada uhradiť iba skutočne vynaložené náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, náklady sú zohľadnené vo faktúre. Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 7.9.2018 žalovaného je nezrozumiteľné, arbitrárne a nepreskúmateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Keďže podľa § 797 ods. 3 OZ žalovaný nezaplatil riadne a včas žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu spis. zn. 31Up 1204/2019 zo dňa 11.10.2019.

4. Žalovaný podal na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem skutočnosti týkajúcich sa uplatnenia nároku zo strany žalobcu uvedených v žalobe uviedol ďalej, že tento neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená, uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Namietal, že žaloba žalobcu nespĺňa zákonné kritéria požadované ust. § 132 CSP, žalobca nešpecifikoval základné údaje, napr. o špecifikácii samotnej škodovej udalosti a o realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je vzhľadom na znenie ust. § 132 ods. 2 CSP postačujúce. Ďalej žalovaný namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s odôvodnením, že vzhľadom na uvádzaný skutkový stav (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekty, ktorý boli dlžníkom žalobcu, uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla) ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávka žalobcu, inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením § 524 OZ. Vo vzťahu k výške odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v oznámení poukázal na skutočnosti

uvádzané v predmetnom oznámení, v ktorom sa uvádza, že náklady na opravu boli priznané podľa kalkulácie nákladov na opravu pre neautorizovaný servis, vypracovanej podľa zápisu z obhliadky, pričom normohodina bola priznaná v sume 16,67€ bez DPH. Zároveň bola vylúčená plynová vzpera a kryt zadnej kapoty, nakoľko neboli menené. Žalovaný zároveň namietol uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodeným všetky povinnosti, nakoľko poskytol plnenie a zároveň uviedol z akých dôvodov bola uplatnená výška plnenia krátená.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním, ktorým súčasne navrhol pokračovanie v konaní podľa ust. § 14 ods. 1 č. 307/2016 Z.z. na súde príslušnom podľa ust. § 19, písm. c) CSP.

6. V samotnom vyjadrení k odporu žalobca ohľadom dôvodnosti uplatneného nároku a nedôvodnosti jeho krátenia zo strany žalovaného vo svojej podstate zotrval na svojej argumentácii uvedenej v žalobe. K namietaným náležitostiam žaloby uviedol, že zrozumiteľne a určito opísal okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový stav. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku - nároku na náhradu škody, sú jednoznačné a konkrétne, pričom nie je možné, aby došlo k zámene s iným skutkom. Poistná udalosť je v žalobe špecifikovaná dostatočne jasne, zrozumiteľne a bez možnosti omylu s inými poistnými udalosťami, kedy je v žalobe uvedené, kedy došlo k poistnej udalosti, aké motorové vozidlo bolo v jej dôsledku poškodené aj pod akým číslom danú poistnú udalosť žalovaný zaregistroval. K namietanej aktívnej legitímácii uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, a ktorá bola postúpená, predstavuje nárok na náhradu škody. Nárok uplatnený v tomto konaní vznikol krátením časti nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil poškodený, resp. žalobca, voči žalovanému v zmysle §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z podstaty poistenia nevyplýva, že by poškodený poistnou udalosťou mal najprv znášať finančné dopady rizika, ktoré si pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich preniesť na poisťovňu. Poistenie práve naopak slúži na to, aby subjekt odlišný od poisteného (poisťovňa) znášal tieto finančné dopady rizika, ktoré si poistil poistený a za ktoré v pravidelnom intervale uhrádza poisťovni poistné. Požiadavka žalovaného sa teda prieči samotnému princípu poistenia. V zmysle § 797 odsek 2 OZ. „Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).“ Nárok na náhradu škody, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Z vyššie uvedeného ustanovenia zákona teda nevyplýva, že by právo na náhradu škody alebo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodení preukážu poisťovateľovi finančné dopady rizika, t.j. doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Dané vyplýva nie len z Občianskeho zákonníka, ale z celospoločenského záujmu a aj z logického, či systematického výkladu. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodových udalostí už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla (§ 797 ods.2 Občianskeho zákonníka). Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť za vykonané a fakturované opravy. Na podporu svojej argumentácie tiež uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry (NŠ ČR, sp.zn.:25Cdo347/2000, 25Cdo2575/2000, 5Cdo89/2008 a pod.) nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď faktúru servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu. Konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodených. Poškodení nemôžu doplácať na to, resp. byť sankcionovaní za to, že im niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodených motorových vozidiel do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby náklady neuhradené žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že výklad, ktorým žalovaný dospel k záveru, že poškodený je dlžníkom žalobcu, je nesprávny, bez opory v zákone, dokonca je to taký právny názor, ktorý popiera logicky, spravodlivý výklad právnych predpisov a aj samotnú prax poisťovní v

obdobných konaniach. Poškodený, ako veriteľ, postúpil krátený nárok na náhradu škody, ktorú mal voči žalovanému, ako dlžníkovi, pričom faktúra žalobcu predstavovala iba vyčíslenie, nepostúpil svoj dlh voči žalobcovi, akoto nesprávne a účelovo prezentuje žalovaný. Žalovaný v podanom odpore ďalej namieta predloženú zmluvu o postúpení pohľadávky a považuje ju za absolútne neplatnú, z dôvodu nejasnosti a neexistencie pohľadávky (podľa žalovaného predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka veriteľa a nie záväzok dlžníka, čo považuje v rozpore v § 524 OZ). K postúpeniu pohľadávky ako takej a jej existencie uviedol, že postupca postúpil na žalobcu nárok na poistné plnenie z poistnej udalosti a ako už uviedol, nárok na poistné plnenie vzniká okamihom škodovej/poistnej udalosti. Účelom postúpenia pohľadávky je, aby došlo k zmene veriteľa, nie aby nastala zmena v obsahu postúpenej pohľadávky, čo by mohlo zhoršiť právne postavenie dlžníka. Ustanovenie § 525 ods. 1 taxatívne vymedzuje pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť, pričom nárok na poistné plnenie, ktoré majú povahu peňažnej pohľadávky, tam uvedený nie je, t.j. je možné ho platne postúpiť. Obsahom pohľadávky na peňažné plnenie je totiž povinnosť dlžníka plniť v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Postúpením peňažnej pohľadávky sa postavenie dlžníka nezhoršuje. Zmena veriteľa peňažnej pohľadávky teda nemá vplyv na obsah pohľadávky. Postúpením (cesiou) na základe písomnej zmluvy prechádza pohľadávka z doterajšieho veriteľa (postupcu) na nového veriteľa (postupníka) v tom stave, v akom v okamihu postúpenia existovala, a to spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zmenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitímáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditor posterior in prioris creditoris locum succedit). V predmetnom prípade poškodený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, t.j. veriteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na poistné plnenie, na postupníka, tj. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odmena za postúpenie bola predmetom osobitných dohôd. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Zároveň na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (§ 36 OZ). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, t.j. žalovaného, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na základe uvedeného, považoval predmetné tvrdenia žalovaného, ako aj námietku aktívnej legitímácie žalobcu, za irelevantné. K namietanému nároku žalobcu uviedol, že žalovaný v podanom odpore len poukázal na odôvodnenie krátenia uvedené v Oznámení o poistnom plnení a uviedol, že: „akékoľvek ďalšie nároky Žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.“, avšak bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia alebo poskytnutia dôkazu o správnosti postupu žalovaného. Svoje tvrdenia neoprel o žiadnu relevantnú obranu či použitie prostriedkov aktívnej procesnej obrany čo do podstaty krátenia nároku žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Žalobca má za to, že žalovaný vo svojom odpore nijako nereagoval na skutočnosti uvedené žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu a neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybnili žalobcom uplatnený nárok čo do základu aj výšky. Žalovaný takisto neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodne, resp. ak neakceptuje predložené faktúry, a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť. Obrana žalovaného je iba v teoretickej a nepodloženej rovine tvrdenia a žalovaný v tomto ohľade neuniesol dôkazne bremeno. Žalovaný nie je oprávnený krátiť nárok žalobcu iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že krátenie je dôvodne. K namietanému úroku z omeškania, v ktorom žalovaný poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 uviedol, že uvedené závery nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia.

7. Podaním odporu tak došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP,

Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu na výzvu súdu, ktorú prevzal dňa 6.7.2020 v stanovenej lehote písomne nevyjadril.

9. Na pojednávanie vytýčené na deň 8.11.2021 sa práv. zástupca žalovaného nedostavil, svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalovaného písomne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 5.11.2021 vzhľadom na pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu (bez ohľadu na ukončenie núdzového stavu) v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia Covid-19, zároveň súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti súčasne uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, pričom navrhol aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Súd s poukazom na ust. § 180 CSP pojednával aj v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu a vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právnej zástupkyne žalobcu.

10. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na v písomných podaniach uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore. Poukázala na to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností, na základe ktorých odmietol uhradiť vzniknutú škodu v žalovanej výške. Ohľadom krátenia výplaty nároku na náhrady škody uviedla, že bola nepriznaná normohodina práce a neautorizovaný servis. K škodovej udalosti uviedla, že nárok nie je sporný, nakoľko žalovaný už plnil v časti tento nárok. Spornými boli náležitosti podania, aktívna vecná legitímácia, úrok z omeškania a výška nároku na náhradu škody. K výške nároku na náhrady škody, konkrétne ku normohodine uviedla, že zo strany žalovaného nebola žiadnym spôsobom odôvodnená, prečo priznal normohodinu iba vo výške 16,67 bez DPH, predložil iba kalkuláciu, ktorá nie je relevantným dôkazom, naopak, z ich strany boli predložené cenníky, ktoré preukazujú, že cena účtovaná žalobcom je cenou obvyklou a preto mu nárok na doplatenie náhrady škody patrí. Žalovaný rozlišuje autoservisy na zmluvné, nezmluvné, autorizované, neautorizované, pričom takéto rozlišovanie nemá oporu v zákone. K úrokom z omeškania poukázala na aktuálnu rozhodovaciu prax krajských súdov na Slovensku, ale aj konkrétne na KS v Žiline, napr. sú to spis. zn. 7Co 57/2020, 6Co 32/2020, 6Co 100/2019 a mnoho iných, kde súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa obč. zákonníka z dôvodu, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplatiť nárok na náhradu škody v stanovenej lehote.

11. Súd považoval za medzi stranami sporu nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP), z ktorého zároveň vychádzal pri svojom rozhodnutí v prejednávanom spore (§ 186 ods. 2 CSP), keďže nemal dôvodné pochybnosti o jeho pravdivosti, že dňa 24.7.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia EČV O., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený T. U. (ďalej len ako „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Predmetná poistná udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXX. Poškodený si dal poškodené motorové vozidlo opraviť v autoservise žalobcu.

12. Ďalej na základe žalobcom produkovaných listinných dôkazov dospel k nasledujúcim skutkovým zisteniam.

13. Dňa 30.8.2018 vystavil žalobca faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 26 spisu), ktorou so splatnosťou dňa 29.9.2018 fakturoval poškodenému za vo faktúre špecifikované poskytnuté služby- práce a materiál sumu 2.281,19 €. Práce účtoval vo výške 25,- eur za Nh bez DPH, s DPH vo výške 30,- Eur.

14. Žalovaný v Oznamení o poistnom plnení zo dňa 11.9.2018 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 14 spisu) oznamoval žalobcovi, že dňa 6.9.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého v prílohe predkladá výpočet výšky plnenia a poistné plnenie s odkazom na ust. §797 ods. 3 OZ a na základe predložených dokladov poukazuje na účet žalobcu sumu 2.040,04 €. Vo vyjadrení likvidátora k osobitostiam likvidácie, ktoré je súčasťou oznámenia je uvedené: „Výpočet poistného plnenia na základe kalkulácie nákladov na opravu pre neautorizovaný servis vypracovanej podľa zápisu z obhliadky. Vo faktúre účtovaná vyššia suma za vykonané práce, max.priznané do výšky 16,67 Eur bez DPH za normohodinu. Na základe obhliadky po oprave z kalkulácie vylúčená plynová vzpera a kryt zadnej kapoty, nakoľko tieto neboli menené.“

15. Dňa 17.9.2018 uzavrel žalobca ako postupník a poškodený ako postupca Zmluvu o postúpení pohľadávky (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 12 spisu), v ktorej poškodený prehlásil, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku vo výške 241,15 €. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. XXXXXXXX, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX (bod 1. Predmetu zmluvy). Predmetom tejto zmluvy je postúpenie nezaplatenej pohľadávky vo výške 241,15€ eur s prísl., čo predstavuje rozdiel medzi faktúrou servisu a poistným plnením už vyplateným dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na

postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody (bod 2. Predmetu zmluvy).

Zo žalobcom predložených cenníkov IMPA, s.r.o. Žilina, REEM, s.r.o. Žilina , Automobilových opravovní MV SR (dôkazy produkované na č.l.9 - 13 spisu súd zistil, že ceny prác (mechanické, karosérske , lakovnicke) sú účtované v spoločnosti IMPA, s.r.o. u vozidla Škoda Octavia vo výške 43,30 €r bez DPH, 52,- € s DPH, v spoločnosti REEM, s.r.o. za hodinu práce vo výške 36,- €, v Automobilových opravovniach MV SR 27,60 €.

16. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

17. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

18. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

19. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Z. z. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

21. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

22. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“) účinného od 01.01.2002, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

25. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP v znení zákona č. 39/2015 Z. z. účinnom od 01.04.2015, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, [4) Zákon č. 39/2015 Z. z.] f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

26. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

27. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP účinného od 01.01.2002, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

28. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP v znení zákona č. 110/2007 Z. z. účinnom od 01.04.2007, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi [20) § 823 Občianskeho zákonníka] a je povinný tento nárok preukázať. [21) § 799 Občianskeho zákonníka].

30. Čo sa týka právnej kvalifikácie žalobcom žalobou uplatneného nároku voči žalovanému, súd tento právne kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa cit. ust. § 524 OZ. Cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP tak konštruuje na rozdiel od ust. § 823 OZ priamy nárok poškodeného [§

2 ods. 2 písm. g) ZPZP] proti poisťovateľovi [§ 2 ods. 2 písm. d) ZPZP] na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený [§ 2 ods. 2 písm. f) ZPZP]. Podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie. Uplatnený nárok žalobcu vo výške 241,15 € spočíva v rozdieli sumy vo výške 2.281,19 € uvedenej vo faktúre XXXXXXXX za opravu poškodeného vozidla a z poskytnutého poistného plnenia žalovaným vo výške 2.281,19 €.

31. Súd vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade zodpovednosť za škodu treba posudzovať v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) osobného motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda poškodenému.. Ide o zodpovednosť objektívnu, teda na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie.

32. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ je tak spôsobená škoda a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou.

33. Základom pre splnenie povinnosti poisťovateľa plniť je tá okolnosť, že poistený zodpovedá poškodenému za škodu podľa príslušných právnych predpisov (§ 420 a nasl. Obč. zákonníka). V tomto zmysle má poistný právny vzťah výrazne akcesorický charakter, nakoľko závisí od existencie primárneho zodpovednostného vzťahu medzi poisteným škodcom a poškodeným. Záväzok poisťovateľa nahraďiť škodu poškodenému nie je záväzkom voči nemu, ale voči poistenému. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa ust. § 427 Obč. zákonníka je prípad osobitnej zodpovednosti za škodu z toho dôvodu, že k jej podmienkam nepatrí porušenie právnej povinnosti (protiprávnosť) ani zavinenie (hoci prezumované), avšak existencia jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti musí byť v každom konkrétnom prípade skúmaná a pre priznanie zodpovednosti preukázaná, a to existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi je ovplyvnený existenciou poistného vzťahu vodiča (aj ako prevádzkovateľa) motorového vozidla ohľadne zodpovednosti za škodu a žalovaného. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla, poisteného u žalovaného, v dôsledku prevádzky ktorého došlo k poškodeniu vozidla poškodeného medzi stranami konania nebola sporná.

34. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil rozdiel medzi priznaným a uplatneným poistným plnením, a to vo výške 241,15€ ako nárok poškodeného, pričom žalovaný namietal dôvodnosť uplatneného nároku a aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu.

35. Aktívna vecná legitimácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17.9.2018. Zo zmluvy vyplýva postúpenie pohľadávky poškodeného vo výške 241,15 € voči žalovanému, ktorá suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. XXXXXXXX, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Súd sa stotožnil z argumentáciou žalobcu ohľadom možnosti postúpenia pohľadávky z titulu náhrady škody, ktorá je bližšie uvedená v ods.6 tohto odôvodnenia.

36. Občiansky zákonník pri východiskovom princípe všeobecnej prevoditeľnosti práva zo záväzkových právnych vzťahov (§ 524 Občianskeho zákonníka) stanovuje prípady, kedy postúpiť pohľadávku nemožno. Zákonodarcu pojmom pohľadávky vymedzuje právo veriteľa na plnenie, ktorému na druhej strane zodpovedá u dlžníka povinnosť plnenia alebo dlh, resp. záväzok. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je vždy, že musí ísť o pohľadávku určitú, identifikovateľnú a existujúcu.

37. Zmluvou o postúpení pohľadávky môže byť postúpená i podmiennečne existujúca budúca pohľadávka, a to na náhradu škody, taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť (§ 524 Občianskeho zákonníka). K tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 4658/2009 zo dňa 29.02.2012: „Je nepochybné, že predmetom občianskoprávných vzťahov môžu byť mimo vecí (§ 118 ods. 1 OZ) taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť (§ 524 OZ). Súdna prax (porov. uznesenie Najvyššieho súdu z 19. júla 2006, spis. zn. 29 Odo 1435/2005) aj právna teória sú zajedno v tom, že predmetom postúpenia môže byť pohľadávka budúca, t. j. taká, ktorá v čase uzavretia postupnej zmluvy ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti; okamih postúpenia budúcej pohľadávky je potom totožný s okamihom, keď pohľadávka vznikne. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky“. V predmetnom prípade poškodený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, tj. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na poistné plnenie, na postupníka, tj. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odmena za postúpenie bola predmetom osobitných dohôd. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutnú opravu poškodeného vozidla. V zmluve je obsahovo prejavená vôľa postupcu, predmet plnenia/pohľadávka je možná a dovolená, predmetom zmluvy o

postúpení je existujúca určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie konkrétneho dlžníka, identifikácia postupovanej pohľadávky, teda riadne označenie dlžníka postupcu, opis pohľadávky čo do jej výšky a opis skutočností na ktorých sa zakladal, postupovaná pohľadávka je identifikovaná dostatočne, určite, teda tak, že nemôže byť zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči tomu istému dlžníkovi a nevznikajú pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy predmetnou zmluvou bola postúpená. V čl. III zmluvy o postúpení pohľadávky je výslovne vyjadrená aj vôľa zmluvných strán smerujúca k zmene v osobe veriteľa postúpenej pohľadávky. V danom prípade ide o platné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Je teda daná aktívna vecná legitimácia žalobcu v predmetnom konaní.

38. Škodou je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, prípadne aj náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa cit. ust. § 443 OZ. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď faktúra servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu. V danom prípade bol zjavne uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mala zodpovedať účelne vynaloženým nákladom za opravu poškodených motorových vozidiel. Žalobca žiada iba zaplatiť za vykonané a fakturované opravy.

39. Žalobca vyúčtovacou faktúrou preukázal výšku nákladov potrebných na uvedenie poškodeného vozidla do stavu pred vznikom škodovej/poistnej udalosti, t.j. výšku nákladov spojených s opravou poškodeného motorového vozidla. Žalobca v konaní preukázal, že na opravu poškodeného motorového vozidla bolo reálne potrebné vynaložiť náklady u poškodeného vo výške 2.281,15 €. Žalovaný v priebehu konania netvrdil a ani nepreukázal skutočnosť, že by vykonané opravy nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti poškodeného vozidla, resp. že oprava nesúvisela so škodovou udalosťou. Žalovaný krátil uplatnený nárok na základe vlastného posúdenia pracnosti, t.j. výšky normo hodiny za vykonanie opravy vo výške 16,67eur bez DPH, bez toho aby preukázal na základe akých skutočností k takémuto kráteniu pristúpil. Poškodený si opravu motorového vozidla objednal u žalobcu, nemajúc povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku, keď poškodený nedokáže ani sám posúdiť náročnosť opravy a nemajúc ani povinnosť dať si vykonať opravu v autorizovanom servise. Navyše žalobca cenníkmi mechanických prác iných servisov preukázal, že náklady na cenu práce vo výške 25,- Eur bez DPH, resp. 30,- eur s DPH v porovnaní s inými servismi v danom regióne a čase je cena porovnateľná resp. výhodnejšia. Poistné plnenie žalovaného však nepokrylo všetky náklady nevyhnutné na opravu poškodeného motorového vozidla. Tým na strane poškodeného možno konštatovať zmenšenie jeho majetkovej sféry, a teda vznik škody. Oprava motorového vozidla, ktorú žalobca uskutočnil po dopravnej nehode, bola opravou, ktorá bola dopravnou nehodou a poškodením motorového vozidla poškodeným vnútená. V danej veci je nepochybné, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si objednať opravu poškodeného motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom, t.j. poistencom žalovaného, ktoré boli poškodeným nevyhnutne vynaložené na odstránenie následkov škody tak, aby bolo vozidlo v stave obdobnom stavu pred dopravnou nehodou.

40. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

41. Pokiaľ žalovaný namietal tvrdenia žalobcu, nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba samotné namietanie bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. Pokiaľ žalovaný vzniesol takúto procesnú obranu, tak bolo jeho dôkaznou povinnosťou spoľahlivo tieto tvrdenia preukázať, čo však neučinil. Takýmto dôkazom nie predložená kalkulácia, ku ktorej žalovaný neuviedol akékoľvek objektívne skutočnosti, z ktorých vychádzal. Žalovaný nespochybnil, že poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou si dal poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu, namietal dôvodnosť uplatneného nároku a bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať.

42. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súdu, súd dospel k záveru, že je právne dôvodné priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie vo výške 241,15 € a preto návrhu v časti istiny vyhovel.

43. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Keďže s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo (§ 524 ods. 2, § 121 ods. 3 OZ), súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania v zmysle cit. ust. § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7, Zák.č. 381/2001 Z. z.). Šetrenie bolo ukončené dňa 6.9.2018, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 11.9.2018. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie (§ 11 ods. 6 písm. b) Zák.č. 381/2001 Z. z.) o sumu 241,15 €, keďže v predmetnom oznámení sa uvádza len, že náklady na opravu priznané podľa kalkulácie Nh max. 16,67 bez DPH, aj to bez toho aby k takto uvedenej sume uviedol akékoľvek objektívne skutočnosti, z ktorých vychádzal. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8, Zák.č. 381/2001 Z. z. povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa cit. ust. § 517 OZ. Keďže žalovaný dňa 6.9.2018 skončil prešetrenie poistnej udalosti bol povinný do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie v plnej výške (do 21.9.2018), čo neučinil, preto od 22.9.2018 sa dostal do omeškania a od tohto obdobia prináleží žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

46. V tejto súvislosti poukazuje na právne závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku č.k. 7Co 96/2020-134 zo dňa 21.10.2020 ohľadom úroku z omeškania v obdobnej veci, ktoré je možné aplikovať aj na prejednávajúcu vec a s ktorými sa tunajší súd v celom rozsahu stotožnil, v ktorých krajský súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonané v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., ho nezavazuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 tohto zákona po spojke alebo (t.j. druhá časť predmetného ustanovenia), pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou sporu, a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poistníkovi, ktorý bol stranou sporu. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z., že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnené právnym nástupcom poškodeného, žalovaný splnil podmienky v zmysle § 11 ods. 6 písm. a/ predmetného zákona a v zmysle § 11 ods. 7 označeného zákona mu vzniká omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až doručením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezavazuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a navyše rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo

19/2009 zo dňa 25.03.2009 a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

47. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore žalovanému proti žalobcovi priznal podľa ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).